

Έρχομαι από τον άλλο κόσμο....

Ορθο

(από ένα αληθινό περιστατικό, πού

συνέβη στον γνωστό συγγραφέα και αγιογράφο, Φώτη Κόντογλου).

Ένα βράδυ, την Δευτέρα τού Πάσχα, τού έτους 1964... , περασμένα μεσάνυχτα, λίγο πριν κοιμηθώ, βγήκα στο μικρό περιβολάκι που έχουμε πίσω από το σπίτι μας, και στάθηκα για λίγο, κοιτάζοντας τον σκοτεινό ουρανό με τ' άστρα.

Ένας αγιασμένος γέροντας, μου είχε πεί μια φορά, πως γύρω από αυτές τις ώρες ανοίγουν τα ουράνια...

Θα στεκόμουν εκεί πέρα μονάχος ως το ξημέρωμα. Σαν να μην είχα σώμα, μήτε κανένα δεσμό με τη γή. Αλλά συλλογίστηκα μήπως ξυπνήσει κανένας μέσα στο σπίτι και ανησυχήσουνε που έλειπα, και γι' αυτό μπήκα μέσα και ξάπλωσα.

Δε με είχε θολώσει καλά - καλά ο ύπνος, δεν ξέρω αν ήμουνα ξυπνητός ή κοιμισμένος, και βλέπω μπροστά μου έναν άνθρωπο με αλλόκοτη όψη.

Ήτανε κατακίτρινος, σαν πεθαμένος, μα τα μάτια του ήτανε ανοιχτά και μέ έβλεπε τρομαγμένος. Τό πρόσωπο του ήτανε σαν μάσκα, σαν μούμια, με το πετσί του σαν γυαλιστερό, μαυροκίτρινο, και κολλημένο στο νεκροκέφαλο με όλα τα βαθουλώματα. Κοντανάσαινε σαν λαχανιασμένος. [\(περισσότερα...\)](#)